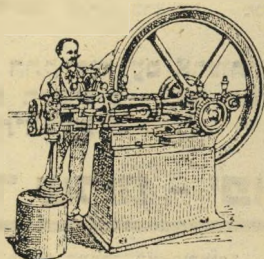


הפלוס בשביתות

איש לא אמר מילה טובה, עד עכשיו, על השביתות. איש לא ניסה לראות עדיין את נקודות-האור בשביתות של השבוע שעבר, שהקיפו כ-11,000 עובדים. אני אנסה.

נתחיל בשביתה של עובדי המינהלה והשרותים בבתי-החולים. יומיים אחרי השביתה, כאשר שרתי הנקיון, הטלפון והמוזן שובשו ב-



בתי-החולים, והחל מסתמן שיפור חסרת-תקדים במצב האישפוז בארץ. חולים ש-לא יכלו לשאת את סירחון בתי-השימוש, את הזוהמה בביתנים ואת המוזן הקר שהוגש להם, ארוז את ה-חפצים וחזרו הביתה.

אלה שותרו בבתי-החולים, הפשילו שרולים והתחילו לשטוף רצפות, לנקות את חדרי-השרותים, לבשל, לה-

גיש אוכל לעמיתיהם ולהדיח את הכלים. רוח התנדבות, שכמוה לא ידענו מאז מל-חמת ששת הימים, עברה בארץ ואלפי אז-רחים טובים, נשים משועממות שאין להן מה לעשות בבית, תלמידי תיכון המחפשים תוכן בחיים, החלו להגיע לבתי-החולים ול-הושיט יד לעזרה.

הפעלת תקנות-החירום עליידי הממשלה ו-הוצאת צו-חיריותוק לעובדים בשרותים חיר-ניים הרסו בבת אחת את התקווה לשיפור תנאי האישפוז בארץ. לו נמשכה השביתה עוד יומיים מייסר, עוד שבוע או שבועיים, היו החולים מתחילים לנתח את השני, ובוה היינו פותרים אתה ולתמיך את בעיית המחסור ברופאים ובמיטות בבתי-החולים. החולים, לו רק ניתן להם ציאנס, היו

פותרים את כל הבעיות המטרדות את מש-רדהבריאות. נתח לי את האולקוס, ואני אנתח לך את האפנדיציט, היה הופך ל-הסדר מקובל בין החולים. יד מנתחת יד, היתה הופכת לסיסמה חדשה בבתי-החולים. גם בעניין שביתת עובדי חברת-החשמל פיספסנו הודמנות גדולה.

מה יש? שישבתו! זה לא כל-כך נורא. שתיים-שלוש הפסקות חשמל בשבוע היו תורמות יותר מכל הדיבור-רים והמענקים לעידוד הילד-דה ולשיפור מצבה הדמו-גרפי של האוכלוסיה היר-דית במדינה.

תארו לעצמכם: הוגג מש-כיב את הילדים לישון, מס-יים לאכול את ארוחת-הערב - והחשמל נכבה. קודם-כל אין טליוויזיה, וזו בפני עצ-

מה מטרה המצדיקה את שביתתם של עובדי חברת-החשמל. ערב אחד בלי טליוויזיה - אתם מתארים לעצמכם את המנוחה והמר-גוע היורדים לפתע פתאום על בני ה-משפחה?

ומה עושים כשאין טליוויזיה, כשאין טעם לצאת מהבית, משום שגם בתי-הקולנוע לא פועלים? נשארים בבית ונוכסים למיטה. ו-מכיוון שבחושך כל הנשים נראות יפות ו-צעריות יותר - התוצאה ברורה לכל בר-דעת.

מה עושה הממשלה חסרת הדמיון? מכ-ריחה את עובדי חברת-החשמל לחזור לעבו-דה, ובבת אחת מחסלת את הסיכוי להגדיל את האוכלוסיה היהודית בארץ בעוד תשעה חודשים.

מיבצע מזהיר של צה"ל

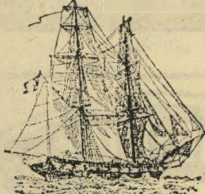
לאחר מאבק ממושך, וללא כל אבידות, שיחרר השבוע צה"ל במיבצע מזהיר את כסאו של הרב הצבאי הראשי הרב שלמה גורן, אשר נאבק חודשים רבים, עמד מול כל ההתקפות, והחזיק בשינוי את המוצב הזה, נסוג סוף סוף והתבצר ברבנות ה-

הבטחת השייט בבאב-אל-מאנדב

על הנקניק הצר הזה בסיני, כך הוא יכול גם להגן על הנקניק לאורכו של החוף ה-סעודי.

רק צריך לסלול כביש ליד הים, להקים לאורך הדרך כמה היאחזויות נח"ל (ב-היאחזות הנח"ל בערב / המון דברים יפים ראה הרב), ויישוב לנוכחותנו שם כבר נמצא ודאי באחד מכיתבי-ה-קודש שלנו.

את המיכה של עזר וייצמן ברעיון שלי אני יכול לקבל. הבעיה היא לשכנע את הממ-שלה, שתתחיל להתייחס ברצינות להמלצות שלו. מי מצטרף, רבותי, לתנועה החרישה למען ישראל שלמה? מאוד, שרק היא תוכל להבטיח את חופש הגישה לארץ-ישראל הקטנה?



אמרתי את זה לפני חודשים, ואני חוזר ואומר זאת שוב: מה יצא לנו מזה ש-שארם-אל-שייך תישאר בדינו, אם הערבים יכולים לאסור עלינו את המעבר במיצר באב-אל-מאנדב?

הדרך היחידה להבטחת חופש השיט של אניות ישראליות ביים סוף היא עליידי כיבוש האי פרים ורצועה ל-אורך החוף הסעודי, כדי שרצף טריטוריאלי זה יכטיח לנו קשר פיסוי עם כוחות הכיבוש שלנו במוצב החיני הזה. ההצעה פשוטה והגיונית, ני-כונן? לא פחות הגיונית, בכל אופן, מתביעתנו לרצף טריטור-יאלי בסיני, שיכטיח את ה-גישה שלנו לשארם-אל-שייך. כי-דיוק כשם שצה"ל אכן מתכוונן להגן

הבו סיסמה חדשה למלחמה

על ברית עם מצריים, ורק אז יהיה סוף-סוף שלום בינינו לבין הערבים.

אני רק מקהה שהסיסמה במלחמה החד-שה והאחרונה שלנו לא תהיה: "קדימה! ל-מען התורה שבעל פה של המערך!" צריך למצוא משהו יותר משכנע, משהו שאפשר יהיה להאמין בו, סיסמה פשוטה שכל חייל יהיה מוכן להיהרג בשבילה.

צוות-המוחות של המערך שובר לעצמו את הראש על המצאת סיסמה חדשה שבעני-רתה ניתן יהיה להוליק את העם הניפלא הזה למלחמה הבאה. לא מן הנמנע שהמע-רך יוציא מיכרו ציבורי, והאיש אשר ימצא את הסיסמה הקולעת ביותר (רצוי, בחרוזים, כמובן) יזכה בין השאר לטקס קבורה צב-אי, שהוא כידוע הרבה יותר מפואר וגם הרבה יותר זול מאשר סתם קבורה או-רחית.

מה דעתכם על: "זבנג יחד אחרון ו-גמרנו!" או "עוד פעם אחת ודי!" או "קדימה! לשיחרור העם המצרי מכבלי ה-אימפריאליזם הסובייטי!" או "לקהיר ו-דמשק, למען העם ולמען הכנסת!" זה בא בחשבון?

שר-הבטחון, מר משה דיין, הודיע ביום שישי שעבר למערכת "מעריב" שהמלחמה עלולה להתחדש "אם לא תהיה התקרמות לקראת הסדר."

אני בטוח שכוחנו להתקדמות מצידה של מצריים, שכן אנחנו כבר ויתרנו על כל מה שאנחנו מסוגלים לחתך. ויתרנו להם על נכחותם של כוחות סובייטים במצריים; ויתרנו להם על מאסרם של מנהיגים פרו-סובייטים, שניסו כביכול לחתור תחת סא-דאת; ויתרנו להם על עניין חתימת הסכם להגנה הדדית ל-15 שנה עם ברית-המוע-צות; ויתרנו להם על הקמת סוללות הטילים על אדמת מצריים.

על מה לא ויתרנו להם? וכפויי-הטובה האלה עדיין מתעקשים שנפנה את כל ה-שטחים הכבושים, בהתאם להחלטת מועצת-הבטחון, שאותה נאלצנו בסופו של דבר לקבל גם אנחנו!

יש גבול לכל אבסורד! נראה שלא יהיה מוצא אחר אלא לחזור ולחדש את ה-מלחמה עם מצריים. אנחנו נשמיד את כל הטילים שלהם, נגרש את הרוסים, נכבוש את קהיר ונפציץ את לוב וסודאן, שחתמו

חדשות בשטח הבידור

הרב פרוש, כך נמסר לי, עמד לפתוח קאזינו מפואר באילת. התוכניות הוכנו ב-לאסיגאס, וכללו אולמות למישחקי רולטה, באקארה, עשרים ואחד, קוביות ומכונות-הימור אוטומאטיות, המכו-נות באמריקה, השודד בעל הזרוע האחת. פרנץ סינאטי-רה עמד להופיע ערב-ערב, בשבוע הראשון של פתיחת הקאזינו, בחזיון-ראחא, שבו עמדו להופיע עשרות רק-דניות השופות-זהה (מכאן בא, כמובן, המונח "חזיון).



הטקס היה אמור לעלות 87 מיליון דו-לאר, וכמובן שהרב פרוש לא היה מצליח להרים מפעל-ענק כזה בכוחות עצמו. ה-משקיעים העיקריים בקאזינו צריכים היו להיות גיו טעאשר ומאיר לנסקי, שעם אחד

מהם, לפחות, עשה כבר הרב פרוש עיסקות בעבר. התנאי היחיד של המשקר-ים, כפי שאני מבין, היה שבעיסקה הזו הם ישתתפו כשותפים מאחורי הקלעים, מחוץ לזרקורי הפירסומת. פשוט לא נעים להם ששם יהיה קשור באחת העיסקות האפלות של המנהיגים ה-חדיים. יש גבול לכל דבר. הם הרי לא יכולים להרוס לעצמם, בבת אחת, את ה-מוניטין שבנו לעצמם ב-

משך שנים רבות כל-כך. אגב, שם הקאזינו החדש עמד להיות "נערת המכפלה", ואילת היתה יכולה לה-פוך למרכז בינלאומי של בידור, לולא הת-ערבה העיתונות, שגילתה את עברם המפוק-פק כביכול, של שותפי הרב פרוש.

יחי המוסר של ממשלת ישראל!

אני אומר לכם: כל הכבוד למשרד-האוצר. באמת.

ביום א' אני פותח את עיתון "הארץ" ובעמוד הראשון אני קורא ידיעה מרעישה של דן מרגלית ואיתן ליפשיץ, שכותרתה השמנה, המשתרעת על שלושה טורים, מכ-ריתה: "ישראל דחתה הצעה של המאפיה להפקיד בכנוים בארץ 120 מיליון דולאר." לרגע החזרתי מרוב זעם. אמרתי לעצמי: הממשלה הזאת יצאה מדעתה! אנחנו שוב-רים לעצמנו את הראש מאין להשיג מטבע זה, והמטוטמים האלה, יפ-יהנפס האלה, משחקים במוסר ואתיקה. לא נאה להם ל-לכתל את הידיים בכספי המאפיה. הם יצאו מדעתם, חשבתם.

כשקראתי את הידיעה כולה, רחח לי. "הגורמים הכלכליים", אשר את תגובתם לידיעה ביקשו סופרי "הארץ" לשמוע, לא טענו שההצעה נדחתה מתוך נימוקים מוס-ריים ומצפוניים. הם גם לא אמרו שההצ-עה נדחתה משום שהמפקידים, כתנאי ל-הפקדת המיליונים בארץ, דרשו מכתב מ-ממשלת ישראל, לפיו הם עוסקים בגיוס

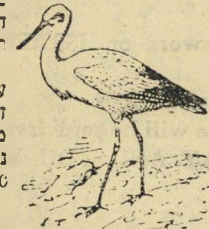
כספים למענה, וזאת כדי "להלבין" את ה-כסף השחור שיופקד על ידם בארץ.

הסיבה היחידה, שאותם "גורמים כלכ-ליים" ציינו כדי לפרש את סירובה של הממשלה לקבל פיקדון עצום כל-כך של דולארים, היתה: "החשש מפני תלות גדו-לה מדי של ישראל במפקדי יחיד, העולה, בנסיבות קשות, להורות על הוצאת כל כספו מן הארץ בבת אחת." מעניין, לא? למען ההגיונות עלי להודות שאותם "גור-מים כלכליים" לא טענו שזו הסיבה ה-יחידה, אלא שאם שאר הסיבות, ובעיקר את ה-סיבות המוסריות, לא טרחו לציין, או, לפחות, סופרי העיתון לא מצאו לנכון למ-נותן.

למה הדבר דומה? נניח שהמאפיה מצי-עה לרב פרוש 100,000 דולאר להקמת ישיבה, תמורת חיטולו הפיסי של רן כסלו, ו"חוגים חרדים" שדן מרגלית מבקש לשמוע מפייהם תגובה לידיעה הסנסאציונית הזאת, אמרים לו שחתת הסיבות לא-יקבלת ההצ-עה היא הסכום הנמוך, אותו מציעה ה-מאפיה תמורת הרצח.

אופקים חדשים

חדשות מעודדות מאוד בשטח פירוני-ה-עבודה הגיעו אלינו בשבוע שעבר, כאשר נתפרסמה הידיעה על האשה ב-אוסטרליה שילדה תשע-ידיה. מסתבר שפיריון חסרת-תקדים זה בא כתוצאה משימוש מופ-רז בגוללות "בעד-הריון". רופ-אים שנתבקשו להגיב על ה-שיא העולמי הזה אמרו שגם בארץ קיימת סכנה שנושם עק-רות, הנוקקות לטיפול הורמונא-



לי, ילדו חלדות רבים. אני כבר מתאר לעצמי מישוה ניוגש אלי ברחוב ואומר: "שמע, אתני יל-דה עשירייה השבוע. אולי א-תה רוצה ילד אחד?" או עוד יותר טוב: תארו ל-עצמכם מודעה בעיתון בנוסח זה, פהות-ארויות: "למסירה מיידית שלוש תינוקות ושני תי-נוקים גזעיים. כולם אשכנזים. 350 ל"י אחד, 660 ל"י לזוג."

מהפכה גסה בסוריה

קשר שמאלני חדש סוכל לפני שבוע ב-סוריה. אסאד הכשיל, לפי הידיעות, נסיון הפיכה בהנהגתו של ד"ר יוסוף זיין.

חבל מאוד. דחקא מגיע לממשלה הסורית שיכניסו לה שם כזה.